

PÁNOVÉ EDUARD DEMARTINI A ADOLF KÖRBER

vystavují ve Weinertově umělecké a aukční síni každý po 38 obrazech. Je to opět Itálie, již oba malíři zobrazují. Zřít kraje známé z jiných obrazů, neapolské půvaby již zobecněly v širém světě. Teď vidíte je znovu, snad budete jimi dotčeni, snad vás jme prudká touha po krásných místech. V práci obou malířů jako by vstoupil duch oněch starých obrazů, je příliš rozvážný a žel — již zaostalý. Oba pánové chtějí zobraziti jen to, co zří, sbírky obrazů jsou jejich denšky z cest. Pohledy k Neapoli neobjevují nových krás, malíři ani nebaží po novotách, lačni malebnosti vybírají si pečlivě svůj námět, zobrazují jej zevrubně a nepříčiní osobních poznámek. Díky tomuto klidu a pečlivosti malby jsou obrazy svého druhu a po svém dobré, není pochyby, že dojdou uznání obecenstva, jehož pravým uměním až dosud jest toto malířství.